

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/83/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010026
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Datlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121010026.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Datlovej a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. októbra 2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. C. XX. XXXXXXX XXXX D. E. F., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/2/2021-323 zo dňa 04.09.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/2/2021-323 zo dňa 04.09.2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v E. Strede uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca november 2018 do 24.10.2020 s výnimkou obdobia od 11.07.2019 do 09.07.2020, v mieste svojho bydliska a na iných miestach, kde sa zdržiava, si riadne a včas neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletej G. H., nar. XX.XX.XXXX napriek tomu, že táto mu okrem Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 36P/138/2016-82 zo dňa 12.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoP/6/2017-114 zo dňa 19.12.2016, právoplatným dňom 10.10.2017, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 30,- € mesačne vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky I. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, K. K., ktorej za uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu 350,18 €, pričom nebol v rozhodnom období evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal žiadne dávky a len príležitostne pracoval, čím si sám spôsobil stav finančnej tiesne.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Samosudca okresného súdu vykonal vo veci hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného v súlade s § 361 ods. 2 Tr. por. v nadväznosti na jeho opatrenie zo dňa 18.07.2023, že podľa § 358 ods. 1 Tr. por. sa konanie voči obžalovanému bude viesť ako konanie proti ušlému.

Proti tomuto rozsudku podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 04.09.2023 odvolanie ustanovený obhajca obžalovaného, a to voči výroku o vine aj uloženom treste, ktoré následne písomne odôvodnil podaním zo dňa 18.09.2023. Tvrdil, že okresný súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav, pretože pri rozhodovaní nezobral do úvahy možnosti obžalovaného zamestnať sa a plniť vyživovaciu povinnosť a že bol dlhodobo vo výkone trestu, počas ktorého boli jeho zárobkové možnosti značne obmedzené. Tiež namietal, že okresný súd v napadnutom rozhodnutí žiadnym relevantným spôsobom nevysvetlil, prečo vyššie uvedené skutočnosti nezobral do úvahy. Žiadal, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov prvostupňového rozsudku ako aj správnosť postupu

jeho konania a aby v súlade s § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obhajcu obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. v spojení s § 359 druhá veta Tr. por., bolo podané včas, v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr. por., pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací orgán odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd vydal dňa 09.10.2023 postupom podľa § 360 Tr. por. opatrenie, že s poukazom na § 358 ods. 1 Tr. por. vykoná vo veci verejné zasadnutie vo vzťahu k obžalovanému A. B. ako proti ušlému, súc toho názoru, že obžalovaný sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine, pretože po vydaní príkazu na zatknutie obžalovaného okresným súdom bolo zistené, že sa zdržiava v Nemecku na adrese, ktorá bola pre doručenia súdnej zásielky nedostatočná, pričom obžalovaný nesplnil svoju povinnosť oznámiť zmenu adresy, na ktorej sa zdržiava napriek tomu, že vedel o jeho trestnom stíhaní a ani nekontaktoval svojho obhajcu, hoci s konaním v jeho neprítomnosti nesúhlasil. Následne vykonal verejné zasadnutie za účasti jeho ustanoveného obhajcu a prokurátora v neprítomnosti poškodenej I. H., ktorá sa na verejné zasadnutie nedostavila napriek riadnemu a včasnému upovedomeniu o jeho konaní, pretože na to boli splnené procesné podmienky.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný, dôvodný a vecne správny, a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolací súd vo veci rozhodol na základe vykonaných dôkazov v zmysle jeho odvolacieho návrhu, ktorý bol obsahom písomne podaného odvolania.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom také chyby nezistil. Po doplnení dokazovania prečítaním úradného záznamu zo dňa 24.10.2023, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný do porady senátu odvolacieho súdu dlžné výživné nezaplatil, dospel k záveru, že odvolanie obhajcu obžalovaného A. B. nebolo podané dôvodne.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. vložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, existenciu ktorých skutočností považoval s ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania za preukázané a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a z akých dôvodov rozhodol vo veci tak, ako rozhodol.

S poukazom na obsah vykonaných dôkazov tak, ako bol tento opísaný na stranách 2 až 4 prvostupňového rozsudku okresný súd na strane 5 uviedol, k akým skutkovým záverom na základe jednotlivých vykonaných dôkazov dospel a na strane 4 ozrejmil svoje úvahy, týkajúce sa právnej kvalifikácie konania obžalovaného, opísaného v skutkovej vete jeho rozsudku tak, že sa ním mal dopustiť prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia a právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, v celom rozsahu si osvojil úvahy a závery súdu prvého stupňa a v podrobnostiach na ne odkazuje, pretože nie je účelom tohto uznesenia krajského súdu, aby opakoval skutkové zistenia, závery a úvahy súdu prvého stupňa, s ktorými sa stotožnil.

Odvolaniu obhajcu obžalovaného nebolo možné vyhovieť, pretože odvolacie námietky nemali oporu v obsahu vykonaných dôkazov a obsahu prvostupňového rozhodnutia. Pokiaľ obhajca obžalovaného tvrdil, že súd nezobral do úvahy, že obžalovaný bol dlhodobo vo výkone trestu odňatia slobody, v dôsledku čoho boli jeho zárobkové možnosti značne obmedzené, je toto jeho tvrdenie v priamom rozpore so skutkovou vetou prvostupňového rozsudku, z ktorej vyplýva, že obdobie od 11.07.2019 do 09.07.2020, počas ktorého bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, nebolo zahrnuté do

obdobia, počas ktorého mu bolo neplatenie výživného kladené za vinu. Pre nedostatok podkladu v obsahu vykonaných dôkazov a obsahu prvostupňového rozhodnutia nie je pravdivé ani tvrdenie obhajcu obžalovaného, že prvostupňový súd pri rozhodovaní nezobral do úvahy možnosti obžalovaného zamestnať sa a plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, pretože okresný súd vo svojom rozhodnutí poukázal na výpoveď obžalovaného z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že pokiaľ nebol vo výkone trestu, chodil pracovať do Nemecka na turnusy, kde si mesačne zarobil okolo 1.200,- Eur a pokiaľ nepracoval v zahraničí, bol bez práce, nebol poberateľom žiadnych dávok v hmotnej núdzi a nebol vedený ani v evidencii nezamestnaných občanov, pričom o svojej vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére mal vedomosť a uznal, že ju neplnil, čo súd vyhodnotil ako úmyselné konanie obžalovaného, ktorým bola naplnená skutková podstata prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., teda uvedené skutočnosti zohľadnil a ozrejmil svoje úvahy pri ich hodnotení.

Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd po doplnení dokazovania a po preskúmaní veci v rozsahu podaného odvolania k jednoznačnému záveru, že obžalovaný je páchatelom skutku, ktorý mu bol kladený za vinu a jeho konanie bolo správne kvalifikované ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletej G. H., a preto jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Pokiaľ ide o obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s jeho zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, takto uložený trest i rozhodnutie o jeho výkone zodpovedá zákonu. Pri rozhodovaní o uloženom treste okresný súd správne aplikoval § 38 ods. 2 Tr. zák. a pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. V prospech obžalovaného zohľadnil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a na druhej strane zohľadnil okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., ktorá svedčila v jeho neprospech a síce, že už bol za trestný čin odsúdený. Z odpisu registra trestov okresný súd správne zistil, že obžalovaný bol doposiaľ osemnásťkrát súdne trestaný, pričom v posledných desiatich rokoch to bolo sedemkrát. Prevažne išlo o majetkovú trestnú činnosť a trestnú činnosť spojenú s marením úradného rozhodnutia v súvislosti s vedením motorového vozidla počas zákazu. Hoci za prečin zanedbania povinnej výživy doposiaľ súdený nebol, tejto trestnej činnosti sa dopúšťal aj v čase skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava 1 sp. zn. 2T/1/2019 zo dňa 04.09.2019. V tomto prípade mu trojročná skúšobná doba podmieneného odsúdenia trvala do 04.09.2022, z čoho je zrejmé, že prečin zanedbania povinnej výživy v zmysle podanej obžaloby páchal aj v tejto skúšobnej dobe. Na Slovensku bol naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 15.06.2020 sp. zn. 4T/33/2019, právoplatným dňa 23.07.2021 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, keď vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti. Okrem toho bol obžalovaný odsúdený aj v cudzine, a to súdom Landesgericht für Strafsachen Wien za rôznu majetkovú činnosť rozhodnutím zo dňa 07.05.2021 na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov, z ktorého bol prepustený na slobodu dňa 16.11.2022, a ktorý vykonával aj počas súdneho konania v tejto veci. Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, na ktoré okresný súd správne, v súlade s § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal, bol vyrovnaný, a preto nebol dôvod na žiadnu modifikáciu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody až na dva roky. Okresný súd mu trest odňatia slobody uložil pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 mesiace, prihliadajúc na mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Bol toho názoru, že s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku a zistené priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, bude účel trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie naplnený a vzhľadom na výšku dlhu na výživnom ho považoval za primeraný a postačujúci na nápravu obžalovaného. Na výkon trestu okresný súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v súlade s § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Aj krajský súd považoval takto uložený trest za zákonný, primeraný a správny, ktorý ako celok v dostatočnej miere zabezpečí dosiahnutie účelu trestu, ktorým je ochrana spoločnosti a zároveň zohľadňuje osobu obžalovaného tak, ako je to v súlade so skutkovými zisteniami okresného súdu konštatované v poslednom odseku na strane 6 a v prvom odseku na strane 7 prvostupňového rozsudku. V primeranom rozsahu obsahuje prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z § 34 Tr. zák., ako aj ďalších ustanovení, ktoré

upravujú zásady ukladania trestov. Okresný súd nepochybil ani pri zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. , odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností krajský súd v zmysle § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 164 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.